

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือและบทความ

วีระชาติ เรืองกุล, "ไขข้อข้องใจอนุสัญญา เว้นการ เก็บภาษีซ้อน" สรรพากรสาส์น ๒๒ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๒๒).

ศุภรัตน์ คุ้มกันกุล, "ภาษีซ้อนระหว่างประเทศ" สรรพากรสาส์น ๒๓ (พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๒๓).

_____, "สถานประกอบการถาวร" สรรพากรสาส์น ๒๔ (กันยายน - ตุลาคม ๒๕๒๔).

สมชัย ฤชุพันธุ์, ดร., "ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสัญญา เพื่อหลีกเลี่ยงการจักเก็บภาษีซ้อน" สรรพากรสาส์น ๒๒ (มีนาคม - เมษายน ๒๕๒๒).

_____, "วิเคราะห์สัญญาว่าด้วยการ เว้นการ เก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ เฉพาะบทที่ว่าด้วยการขจัดภาษีซ้อน" สรรพากรสาส์น ๒๒ (กันยายน - ตุลาคม ๒๕๒๒).

กฎหมาย

"ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗" ราชกิจจานุเบกษา ๔๘ (๒๕ กันยายน ๒๕๑๕).

"ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑", ราชกิจจานุเบกษา ๔๘ (๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๕).

"ประกาศใช้อนุสัญญา ระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น เพื่อการ เว้นการ เก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงการ รัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษี เก็บจากเงินได้", ราชกิจจานุเบกษา ๔๐ (๑ ตุลาคม ๒๕๐๖).

"ประกาศใช้ความตกลงระหว่างประเทศไทยกับประเทศ เดนมาร์ก เพื่อการ เว้นการ เก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการ รัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษี เก็บจากเงินได้และจากทุน", ราชกิจจานุเบกษา ๔๓ (๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘).

- "ประกาศใช้ความตกลงระหว่างประเทศไทยกับประเทศนอร์เวย์ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุน", ราชกิจจานุเบกษา ๘๒ (๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘).
- "ประกาศใช้ความตกลงระหว่างประเทศไทยกับประเทศสวีเดน เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากรายได้และจากทุน", ราชกิจจานุเบกษา ๗๙ (๑๓ มีนาคม ๒๕๐๕).
- "ประกาศใช้อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้และจากทุน", ราชกิจจานุเบกษา ๘๓ (๑ สิงหาคม ๒๕๑๘).
- "ประกาศใช้อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้", ราชกิจจานุเบกษา ๘๓ (๑๗ สิงหาคม ๒๕๑๘).
- "ประกาศใช้อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้", ราชกิจจานุเบกษา ๘๓ (๒๕ เมษายน ๒๕๑๘).
- "ประกาศใช้ความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหพันธรัฐเยอรมัน เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุน", ราชกิจจานุเบกษา ๘๖ (๑๘ มกราคม ๒๕๑๒).
- "ประกาศใช้อนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้", ราชกิจจานุเบกษา ๘๘ (๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๑).
- "ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖".

"พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘", ราชกิจจานุเบกษา ๘๒ (๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๘).

"พระราชบัญญัติภาษีเงินได้จากปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔", ราชกิจจานุเบกษา ๘๘ (๒๓ เมษายน ๒๕๑๔).

"พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน", ราชกิจจานุเบกษา ๙๔ (๔ พฤษภาคม ๒๕๒๐).

ภาษาอังกฤษ

Henry Campbell Black, Black's Law Dictionary, Revised Fourth Edition. By The Publisher's Editorial Staff (St. PAUL MINN.: West Publishing Co., 1968).

Organisation for Economic Co-operation and Development. Model Double Taxation Convention on Income and on Capital, (Paris: n.p., 1963).

_____, Model Double Taxation Convention on Income and on Capital, (Paris: n.p. 1977).

Robert L. Williams, "Permanent Establishment in the US", Tax Lawyer, Vol., 29, No. 2 (1975).

United Nations. Department of International Economic and Social Affairs. Manual for the Negotiation of Bilateral Tax Treaties between Developed and Developing Countries, (New York: United Nations, 1979).

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ถ.

คำแปล

แบบความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษี เก็บจากเงินได้และจากทุนของ "OECD" ฉบับปี ๑๙๙๗

หมวด ๑

ขอขายแห่งความตกลง

- ข้อ ๑. ขอขายกำนบุคคล
- ข้อ ๒. ภาษีที่อยู่ในขอขาย

หมวด ๒

บทนิยาม

- ข้อ ๓. บทนิยามทั่วไป
- ข้อ ๔. ถิ่นที่อยู่
- ข้อ ๕. สถานประกอบการถาวร

หมวด ๓

การเก็บภาษีจากเงินได้

- ข้อ ๖. เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

- ข้อ ๗. กำไรจากธุรกิจ
- ข้อ ๘. การขนส่งทางเรือ ทางน้ำภายในประเทศ และทางอากาศ
- ข้อ ๙. วิสาหกิจในเครือเดียวกัน
- ข้อ ๑๐. เงินปันผล
- ข้อ ๑๑. ดอกเบี้ย
- ข้อ ๑๒. ค่าสิทธิ
- ข้อ ๑๓. ผลได้จากทุน
- ข้อ ๑๔. บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ
- ข้อ ๑๕. บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ
- ข้อ ๑๖. ค่าช่วยการของกรรมการ
- ข้อ ๑๗. นักแสดงและนักกีฬา
- ข้อ ๑๘. เงินบำนาญ
- ข้อ ๑๙. งานรัฐบาล
- ข้อ ๒๐. นักศึกษา
- ข้อ ๒๑. เงินได้อื่น ๆ

หมวด ๔

การ เก็บภาษีจากทุน

- ข้อ ๒๒. ทุน

หมวด ๕

วิธีจัดการ เก็บภาษีซ้อน

- ข้อ ๒๓. ก. วิธียกเว้น
- ข้อ ๒๓. ข. วิธีเครดิต

หมวด ๒

บทพิเศษ

- ข้อ ๒๔. การไม่เลือกปฏิบัติ
- ข้อ ๒๕. วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน
- ข้อ ๒๖. การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ
- ข้อ ๒๗. เจ้าหน้าที่ทางการทูต ศักดิ์แทน และกงสุล
- ข้อ ๒๘. การขยายการใช้บังคับแก่อาณาเขต

หมวด ๓

บทสุดท้าย

- ข้อ ๒๙. การเริ่มใช้บังคับ
- ข้อ ๓๐. การเลิกใช้

ชื่อของความตกลง

"ความตกลงระหว่าง (รัฐ ก.) กับ (รัฐ ข.) เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ในส่วน
ที่เกี่ยวข้องกับภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุน"

ขอบทของความตกลง

หมวด ๑

ขอบข่ายของความตกลง

ข้อ ๑

ขอขายค่านมบุคคล

ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษี เก็บจากเงินได้และจากทุน ที่ตั้งบังคับในนามของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ หรือในนามของส่วนราชการ หรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของแต่ละรัฐ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการ เรียกเก็บ
๒. ภาษีที่พึงปรังที่บังคับเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น จากทุนทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบทั้งหลายของเงินได้หรือของทุน รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จาก การเปลี่ยนมือสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดเงินค่าจ้างหรือเงินเดือน ซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่าย ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษี เก็บจากเงินได้ และจากทุน
๓. ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับโดยเฉพาะได้แก่
  - ก. (ในรัฐ ก.).....
  - ข. (ในรัฐ ข.).....
๔. ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีใด ๆ ที่เหมือนกัน หรือในสาระสำคัญคล้ายคลึงกัน ซึ่งจะได้ตั้งบังคับภายหลังวันที่มีการลงนามใน ความตกลง เพิ่ม เติมจากหรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในวันสุดท้ายของแต่ละปี เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐทั้งสองจะไต่แจงแก่กัน และกัน เพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากร ของแต่ละรัฐ

หมวด ๒
บทนิยาม
ข้อ ๓
บทนิยามทั่วไป

- ๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
  - ก. คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัท และคณะบุคคลอื่นใด
  - ข. คำว่า "บริษัท" หมายความว่า นิติบุคคลหรือหน่วยใด ๆ ซึ่งได้รับการปฏิบัติอย่างนิติบุคคล เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี
  - ค. คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาารุหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายความว่า ความสามัคคีว่า วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารุหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
  - ง. คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายความว่า การขนส่งโดยเรือหรืออากาศยาน ที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจหนึ่ง ซึ่งมีสถานจัดการใหญ่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารุหนึ่ง ยกเว้นเมื่อเรือหรืออากาศยานนั้นดำเนินการอย่างเดียวระหว่างสถานที่หลายแห่งในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
  - จ. คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายความว่า
    - (๑) (ในรัฐ ก.).....
    - (๒) (ในรัฐ ข.).....

๒. ในการใช้บังคับกับความตกลงนี้โดยรัฐผู้ทำสัญญาารุใดรัฐหนึ่งนั้น คำใดที่มีใ้กันนิยามไว้เป็นอย่างอื่น ให้มีความหมายที่คำนั้น ๆ มีอยู่ตามกฎหมายของรัฐนั้น เกี่ยวกับภาษีที่อยู่ในบังคับแห่งความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔
ถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่ง" หมายความว่า บุคคลใด ๆ ผู้ซึ่งตามกฎหมายของรัฐนั้น จำต้องเสียภาษี
ในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานจัดการ หรือโดยหลักเกณฑ์
อื่นใดในทำนองเดียวกัน แต่ไม่รวมถึงบุคคลใด ๆ ผู้ซึ่งจำต้องเสียภาษีในรัฐนั้น ใน
เรื่องภาษีที่เก็บจากเงินได้จากแหล่งเงินได้ในรัฐนั้น หรือจากทุนซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น
แต่เพียงอย่างเดียว

๒. ในกรณีบุคคลธรรมดา เนื่องจากเหตุผลแห่งบทของวรรค ๑ บุคคลธรรมดา
คนใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้วินิจฉัยกรณี ดังต่อไปนี้

ก. ให้ถือว่า บุคคลธรรมดาผู้มีที่อยู่ถาวรในรัฐใด เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น
ถ้าบุคคลธรรมดามีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่า เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ
ซึ่งคนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทาง เศรษฐกิจใกล้ชิดที่สุด (ศูนย์กลาง
กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)

ข. ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐอื่น เป็นศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญของ
บุคคลธรรมดาได้ก็ดี หรือถ้าไม่มีที่อยู่ถาวรของบุคคลธรรมดาอยู่ใน
ทั้งสองรัฐก็ดี ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้น เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ตนมี
ที่อยู่ เป็นปกติ

ค. ถ้าบุคคลธรรมดามีที่อยู่ เป็นปกติในทั้งสองรัฐ หรือ ไม่มีอยู่เลยในทั้งสองรัฐ
ให้ถือว่า เป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ตนเป็นคนชาติ

ง. ถ้าบุคคลธรรมดา เป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ หรือมิได้เป็นคนชาติของทั้ง
สองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาแก้ไขปัญหา โดยความ
ตกลงร่วมกัน

๓. ในกรณีตามที่ตาม เหตุผลแห่งบทของวรรค ๑ บุคคลใดซึ่งมิใช่บุคคลธรรมดา เป็นผู้มีถิ่น
ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นมิถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งมีสถานจัดการใหญ่
ตั้งอยู่

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายความว่า สถานธุรกิจประจำ ซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแค่บางส่วน
๒. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะให้รวมถึง
  - ก. สถานจัดการ
  - ข. สาขา
  - ค. สำนักงาน
  - ง. โรงงาน
  - จ. โรงช่าง และ
  - ฉ. เมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือแก๊ส เมืองหิน หรือสถานที่อื่นที่ใช้ในการขุดทรัพยากรธรรมชาติ
๓. อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้าง หรือโครงการติดตั้งประกอบ ถ้าหากดำรงอยู่เกินกว่า ๑๒ เดือน
๔. แม้จะมีบทของข้อนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" มีให้ถือว่ารวมถึง
  - ก. การใช้เครื่องอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา จัดแสดง หรือส่งมอบของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
  - ข. การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา จัดแสดง หรือส่งมอบ
  - ค. การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นให้การแปรสภาพ
  - ง. การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อของหรือสินค้า หรือเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะสำหรับวิสาหกิจนั้น
  - จ. การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินการเพื่อวิสาหกิจหรือกิจกรรมอื่นใดของการเตรียมการ หรือเป็นส่วนประกอบอันรวมกันนี้

ฉ. การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการร่วมกัน ทำกิจกรรมใด ๆ ในข้อ ก. ถึง จ. รวมทั้งกิจกรรมทั้งหมดของสถานธุรกิจประจำ ซึ่งเป็นผลมาจากการ เตรียมการหรือ เป็นส่วนประกอบอันร่วมกัน

๕. แม้จะมีมีของวรรค ๑ และ ๒ อยู่ หากบุคคลหนึ่ง นอกเหนือไปจากตัวแทนที่มี สถานะภาพอิสระ ซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๒ กระทำการแทนวิสาหกิจหนึ่ง โดยมี และใช้อำนาจในการทำสัญญา เพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้น อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญานั้น เป็นปกติ ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐนั้น ในเรื่องกิจกรรม ใด ๆ ซึ่งบุคคลนั้นทำเพื่อวิสาหกิจนั้น เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น จำกัด อยู่แต่ เฉพาะ เพียงที่วรรค ๔ ได้กำหนดไว้ ถ้าใช้โดยผ่านทางสถานธุรกิจประจำ จะไม่ ทำให้สถานธุรกิจประจำนี้กลายเป็นสถานประกอบการถาวร ภายใต้ข้อของวรรคนั้น

๖. วิสาหกิจหนึ่งจะไม่ถือว่ามิได้มีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง เพียง เพราะว่าได้ประกอบธุรกิจของรัฐนั้น โดยผ่านนายหน้า ตัวแทนค้าต่างทั่วไป หรือตัวแทน อื่นใดที่มีสถานะภาพ เป็นอิสระ ถ้าบุคคล เช่นว่านั้นได้กระทำความทางอันปกติแห่งธุรกิจ ของตน

๗. เพียงแต่ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทหนึ่งซึ่ง เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ความคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิ เป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใด เป็นสถานประกอบการถาวรของอีกรัฐหนึ่ง

หมวด ๓

การ เก็บภาษีจากเงินได้

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้อันเนื่องโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง จากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้ง เงินได้จาก การ เช่าและ การ ป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจ เก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้นิยามตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งทรัพย์สินนั้น ๆ ตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่าในกรณีใดให้รวมถึงทรัพย์สินเป็นอุปกรณ์แห่งอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และเครื่องบริภัณฑ์ที่ใช้ในการ เกษตรและการป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับกฎหมายทั่วไป ว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิในกรทำงานในชุมชนแร่ แผลงแร่ และทรัพย์สินกรรมชาติอย่างอื่น เรือ เคนทะเล เรือ และอากาศยาน ไม่ให้ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทของวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้อื่นเนื่องมาจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น
๔. บทของวรรค ๑ และ ๓ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งใช้เพื่อบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว กำไรของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไร เพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวร เท่านั้น
๒. ในบังคับบทของข้อ ๓ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไร เป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น ในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่า สถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้น เป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหาก และประกอบกิจกรรมเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายใต้ภาวะ เช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่อกันอย่าง เป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจ ซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

๔. หาก เป็นประ เเพ้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้กำหนดค่าไรอันเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานการปันกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจ มีให้ข้อความใดในวรรค ๒ คัดหนทางรัฐผู้ทำสัญญานั้น ในการที่จะกำหนดค่าไรเพื่อ เก็บภาษีโดยวิธีแบ่งปันกำไรตามประ เเพ้ นั้น แต่วิธีที่ใช้ตามประ เเพ้ นั้น จะต้อง เป็นวิธีที่มีผลตามหลักการอันกำหนดไว้ในข้อนี้
๕. มีให้ค่าไรใด ๆ เป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่า สถานประกอบการถาวรนั้น ชื่อของหรือสินค้า เพื่อวิสาหกิจ
๖. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคก่อน ๆ ค่าไรที่จะ เป็นของสถานประกอบการถาวรได้กำหนดตามวิธีเดียวกัน เป็นปี ๆ ไป เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควร และเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น
๗. ในกรณีที่กำลังรวมไว้ซึ่งรายการ เงินได้ ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งความตกลงนี้ มีให้บทของข้อ เหล่านี้ในกรณีกระทบกระ เทือนโดยบทของข้อนี้

ข้อ ๘

การขนส่งทาง เรือ ทางน้ำภายในประเทศ และการขนส่งทางอากาศ

๑. ถ้าไรจากการดำเนินการ เดินเรือเดินทะเล หรือการ เดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจนั้นตั้งอยู่เท่านั้น
๒. ถ้าไรจากการดำเนินการ เดินเรือในการขนส่งทางน้ำภายในประเทศ ให้เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจนั้นตั้งอยู่ เท่านั้น
๓. ถ้าสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจการ เดินเรือเดินทะเล หรือของวิสาหกิจการขนส่งทางน้ำภายในประเทศอยู่บน เรือเดินทะเลหรือ เรือ ซึ่งอาจถือได้ว่าตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา

ที่ท่าจอดของ เรือ เดินทะเล หรือ เรือนั้นตั้งอยู่ หรือหากไม่มีท่าจอดในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่ง
ผู้ดำเนินการของ เรือ เดินทะเลหรือ เรือ มีถิ่นที่อยู่

๔. ให้ใช้บังคับของวรรค ๑ แก่กว่าใด ซึ่งเกิดจากการ เข้าร่วมกลุ่ม ร่วมกิจการหรือ
ตัวแทนการดำเนินการ ระหว่างประเทศด้วย

ข้อ ๘

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

๑. ในกรณีนี้

ก. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เข้าร่วมโดยตรง หรือทางอ้อม
ในการจัดการ ความคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีก
รัฐหนึ่ง

ข. บุคคล เดียวกัน เข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ
ความคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจ
ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และใน แต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสอง ในด้าน
ความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่าง
วิสาหกิจอิสระ ถ้าใดใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไข เหล่านั้น
แต่มิได้มีขึ้นโดย เหตุแห่ง เงื่อนไข เหล่านั้น อาจรวมเข้า เป็นกำไรของวิสาหกิจนั้น และ
เก็บภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรวมเข้า เป็นกำไรของวิสาหกิจของรัฐนั้น และเก็บ
ภาษีได้ตามนั้น ถ้าไรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง กำหนดให้ เรียกเก็บภาษี
ในอีกรัฐหนึ่ง และกำไรซึ่งรวมทั้งกำไรที่ควรจะมีเกิดขึ้นจากวิสาหกิจของรัฐแรก ถ้า
เงื่อนไขที่พาดพิงระหว่างวิสาหกิจ ๒ แห่งกำหนดไว้ เงื่อนไข เหล่านั้นควรพาดพิง
ระหว่างวิสาหกิจอิสระของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น ควรจะถือเอา ระเบียบของจำนวนภาษีที่ต้อง

เรียกเก็บนั้นจากกำไร เหล่านั้น การหาระดับคงกล่าวขึ้นอยู่กับอื่น ๆ ของความตกลงและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะกำหนดหากจำเป็นจะต้องขอความเห็นในเรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๑๐

เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง จำให้แก่มูลดินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผล เช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลมีถิ่นที่อยู่ และตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัท ภาษีที่เก็บจะต้องไม่เกิน

ก. ร้อยละ ๕ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น (นอกจากหักหุ้นส่วน) ที่ถือหุ้นอยู่โดยตรงอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของเงินทุนของบริษัทที่จ่ายเงินปันผล

ข. ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ในกรณีอื่น ๆ

ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน บทในวรรคนี้ไม่ใช่บังคับถึงการเสียภาษีของบริษัท ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกำไรที่จ่ายแยกจากเงินปันผล

๓. คำว่า "เงินปันผล" ในข้อนี้หมายถึง เงินได้จากหุ้น สิทธิในหุ้นโดยมีต้องลงทุนเป็นเงินหรือสิทธิที่มีต้องลงทุนเป็นเงิน หุ้นเหมืองแร่ หุ้นของผู้ก่อตั้งหรือสิทธิอื่น ๆ ซึ่งมีสิทธิเรียกหรือหนี้ส่วนนั้นผลกำไร รวมทั้ง เงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ในบริษัท อันอยู่ในบังคับอย่าง เกี่ยวกับการป้องกันการ เก็บภาษี เงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐ ซึ่งบริษัทที่ทำการจำหน่ายมีถิ่นที่อยู่

๔. ห้ามมิให้ใช้บทของวรรค ๑ และวรรค ๒ บังคับ ถ้าหากผู้รับเงินปันผล ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ที่บริษัท

ผู้จ่ายเงินปันผลมีถิ่นที่อยู่ ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่นั้น หรือกระทำการในอีก รัฐหนึ่งนั้น โดยบริกรรมส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระจากสถานธุรกิจประจำซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น และเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับการถือหุ้น หรือมีทุนอัน เป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผล นั้นกับสถานประกอบการถาวร หรือสถานธุรกิจประจำนั้น ในกรณีเช่นว่านั้น ให้ใช้ บทของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ

๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่ง เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ได้รับกำไรหรือเงินได้ จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจจะไม่ตั้งบังคับภาษีใด ๆ จากเงิน ปันผลที่บริษัทจ่าย ยกเว้นเงินปันผลที่จ่ายให้ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือการ ถือหุ้น หรือมีทุนอัน เป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผลนั้น กับสถานประกอบการถาวรหรือ สถานธุรกิจประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และกำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้น ต้องเสียภาษีจากกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่า เงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้ แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยกำไร หรือ เงินได้ที่เกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือ บางส่วนก็ตาม

ข้อ ๑๑

คอก เบี้ย

๑. คอก เบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง และจ่ายแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม คอก เบี้ยนั้นอาจ เก็บภาษีได้ในรัฐที่คอก เบี้ยเกิดขึ้น และตามกฎหมาย ของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับ เป็นเจ้าของคอก เบี้ย ภาษีที่เรียกเก็บนั้นจะไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนคอก เบี้ยทั้งสิ้น ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองแก้ไขปัญหา โดยความตกลงร่วมกัน

๓. คำว่า "คอก เบี้ย" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิด ไม่ว่าจะ มีหลักประกันจำนวนหรือไม่ และโดยเฉพาะ เงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาลและ

เงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งราคาขายที่สูงกว่าราคาเดิม และเงินรางวัลที่ตีความ
กับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกุนั้น ค่าปรับที่เรียกเก็บเพื่อการชำระภาษีล่าช้าจะไม่
พิจารณาถึงดอกเบี้ยเพื่อความมุ่งหมายของข้อนี้

๔. มีให้ขัมพของวรรค ๑ และ ๒ ถ้าผู้รับดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ดอกเบี้ยเกิดขึ้น ผ่านสถานประกอบ
การถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือกระทำการในอีกรัฐหนึ่ง โดยบริการส่วนบุคคลที่เป็น
อิสระจากสถานธุรกิจประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องหนี้เป็นเหตุแห่งการ
จ่ายดอกเบี้ยกับสถานประกอบการถาวร หรือสถานธุรกิจประจำ ในกรณีเช่นนั้น บทของ
ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ จะใช้บังคับ

๕. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเป็นรัฐนั้น ส่วนราชการ
นั้น เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณี
บุคคลจ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถาน
ประกอบการหรือสถานธุรกิจประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อันก่อให้เกิดหนี้ที่คิดจ่าย
ดอกเบี้ยขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือสถานธุรกิจ
ประจำนั้น ดอกเบี้ยเช่นนั้นให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือ
สถานธุรกิจประจำนั้นตั้งอยู่

๖. ในกรณีใดที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์ เป็นพิเศษระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หรือ
ระหว่างบุคคลทั้งสองนั้น กับบุคคลอื่น ดอกเบี้ยที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิ
เรียกร้องหนี้อันเป็นมูลแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงิน ซึ่งควร
จะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทของข้อนี้ให้ใช้
เฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระหนี้ให้คงเก็บภาษีได้
ตามกฎหมายของแต่ละรัฐผู้ทำสัญญา ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๒
คาลิทธิ

๑. คาลิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะถูกเก็บภาษี เฉพาะในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าผู้มีถิ่นที่อยู่ในนั้น เป็นผู้รับคาลิทธิ
๒. คำว่า "คาลิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินที่ชำระในการรับทุกชนิดที่เป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ใด ๆ รวมทั้งการใช้ฟิล์มภาพยนตร์ การใช้สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรหรือกรรมวิธีลับใด ๆ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ในทางอุตสาหกรรม ทางพาณิชย์ หรือทางเครื่องมือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศ เกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม ทางพาณิชย์ หรือทางวิทยาศาสตร์
๓. มีให้ใช้บังคับบทของวรรค ๑ ในกรณีที่ได้รับคาลิทธิ ซึ่ง เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจหรือในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่เกิดคาลิทธิ ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือประกอบการในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากสถานธุรกิจประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคาลิทธิที่จ่ายให้กับสถานประกอบการถาวรหรือสถานธุรกิจประจำที่คาลิทธินั้นเกิดขึ้น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ
๔. ในกรณีใดที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์ เป็นพิเศษระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น คาลิทธิที่จ่ายเมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อสนเทศอันเป็นมูลแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงิน ซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทของข้อนี้ให้ใช้บังคับ เฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของแต่ละรัฐผู้ทำสัญญา ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้

ข้อ ๑๓

ผลได้จากทุน

๑. ผลได้อันสืบเนื่องโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้อ้างไว้ในข้อ ๒ และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินสุทธิของสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรืออสังหาริมทรัพย์อันเกี่ยวกับสถานธุรกิจประจำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อจุดประสงค์ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวร เช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือสถานธุรกิจประจำ เช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. ผลได้จากการจำหน่ายเรือ เครื่องทะเลหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ เรือที่ใช้ในการขนส่งทางน้ำภายในประเทศ หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือ เครื่องทะเล อากาศยานหรือเรือ เช่นว่านั้น ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจตั้งอยู่

๔. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินใด ๆ นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในวรรค ๑, ๒ และ ๓ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่

ข้อ ๑๔

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินไถ่ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่า

ผู้มีถิ่นที่อยู่ในีสถานธุรกิจประจำที่ ใ้ประโยชน์ตามปกติแก่เขาในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติ กิจกรรมของเขา ถ้าผู้มีถิ่นที่อยู่ในีสถานธุรกิจประจำ เช่น วนั้น ใ้เก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่ง แต่เฉพาะเงินได้ที่ได้จากสถานธุรกิจประจำ เช่นว่า นั้น

๒. คำว่า "บริการวิชาชีพ" รวมถึงกิจกรรมอิสระโดย เฉพาะทางวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ การศึกษา หรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทนายความ วิศวกร สถาปติย ทัศนแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ในบังคับของข้อ ๑๖, ๑๘ และ ๑๙ เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ใ้รับในส่วนนี้ เกี่ยวกับการทำงาน ใ้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่า การทำงานนั้นจะกระทำในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง หากมีการทำงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ใ้รับจากการนั้นอาจ ใ้เก็บภาษี ได้ในอีกรัฐหนึ่ง

๒. แม้จะมีบทของวรรค ๑ อยู่ ค่าตอบแทนซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ใ้รับในส่วนนี้ เกี่ยวกับการทำงานในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ใ้เก็บภาษีได้เฉพาะใน รัฐแรก ถ้า

- ก. ผู้รับอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ ซึ่งรวมกัน แล้วไม่เกินกว่า ๑๘๓ วัน ในปีปฏิภากรที่เกี่ยวข้อง และ
- ข. ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างซึ่งมิได้ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่ง และ
- ค. ค่าตอบแทนนั้น มิได้ตก เป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือ สถานประกอบธุรกิจประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง

๓. แม้ว่าจะมีบทก่อนของข้อนี้ อยู่ คำคอมแทนในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานในเรือเดินทะเล หรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ หรือเรือต่างประเทศที่ประกอบกรขนส่งทางน้ำภายในประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจตั้งอยู่

ข้อ ๑๖

คำป่วยการของกรรมการ

คำป่วยการของกรรมการ และจำนวนเงินที่ชำระอันคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับ ในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัท ซึ่ง เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๗

นักแสดงและนักกีฬา

๑. แม้จะมีบทของข้อ ๑๔ และ ๑๕ อยู่ เงินใดซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับในฐานะที่เป็นนักแสดง เช่นนักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ หรือดนตรี หรือนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตน เช่นว่านั้น ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐหนึ่งนั้น

๒. ในกรณีที่เงินได้อื่นเกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนบุคคล ซึ่งได้มีการกระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬา จากความสามารถของเขาที่เพิ่มขึ้น เช่นนั้น แต่จากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่นักแสดงหรือนักกีฬาเอง เงินได้นั้น แม้จะมีบทของข้อ ๗, ๑๔ และ ๑๕ อยู่ ให้เก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งได้มีการกระทำกิจกรรมนั้นโดยนักแสดงหรือนักกีฬา

ข้อ ๑๘

เงินบำนาญ

ในบังคับของวรรค ๒ ข้อ ๑๕ บำนาญและค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งใช้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยพิจารณาถึงการทำงานในอดีต อาจ เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐนั้น เท่านั้น

ข้อ ๑๕

บริการรัฐบาล

๑. ก) ค่าตอบแทน นอกจาก เงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการหนึ่ง หรือ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของรัฐหนึ่งนั้น ให้แก่ เอกชนใด ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือส่วนราชการนั้น หรือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น อาจ เก็บภาษีได้ ในรัฐนั้น
- ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทน เช่นว่านั้น อาจ เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบริการที่ให้แก่รัฐนั้นและ เอกชนซึ่ง เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น คือ
  - (๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ
  - (๒) มิได้กลายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์เพียงอย่างเดียวในการให้บริการ
๒. ก) เงินบำนาญใด ๆ ที่จ่ายโดยหรือแยกออกจากกองทุนที่ตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการหนึ่ง หรือ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหนึ่งนั้น แก่ เอกชนหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือส่วนราชการนั้น หรือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น อาจ เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐนั้น
- ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญ เช่นว่านั้น อาจ เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้า เอกชนนั้น เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ และเป็นคนชาติของรัฐนั้น
๓. บทของข้อ ๑๔, ๑๖ และ ๑๘ ให้ใช้บังคับแก่ค่าตอบแทน และ เงินบำนาญในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่กับธุรกิจใด ๆ ที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการหนึ่ง หรือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๐
นักศึกษา

การจ่ายเงิน ซึ่งนักศึกษาคคนหนึ่งหรือผู้ปฏิบัติงานธุรกิจ ซึ่งเป็นผู้หรือในเวลาใกล้ชั้ก่อนที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาารุหนึ่ง เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผูมาอยู่ในรัฐแรก เพียงเพื่อความประสงค์ในการศึกษาของเขา หรือการฝึกหัดงานเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา หรือการฝึกอบรม มิให้ถูกเก็บภาษีในรัฐนั้น แต่มีเงื่อนไขว่า การจ่ายเงินเช่นว่านั้นเกิดจากแหล่งเงินได้ภายนอกรัฐนั้น

ข้อ ๒๑
เงินได้อื่น ๆ

๑. บรรการายการ เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารุหนึ่ง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใด ซึ่งมีไ้ระบุไว้โดยชัดแจ้งในข้อก่อน ๆ แห่งความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีได้ในเฉพาะรัฐนั้นเท่านั้น
๒. มิให้ใช้วรรค ๑ บังคับกับเงินได้ นอกจากเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กล่าวไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๖ ถ้าผู้รับเงินได้เช่นว่านั้น เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารุหนึ่ง ค่าเงินธุรกิจจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือปฏิบัติการในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากสถานธุรกิจประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้ที่จ่าย ที่ก่อให้เกิดสถานประกอบการถาวร หรือสถานธุรกิจประจำ เช่นว่านั้น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ

หมวด ๔
การเก็บภาษีจากทุน
ข้อ ๒๒

๑. ทูตที่ เป็นอสังหาริมทรัพย์ที่กล่าวไว้ในข้อ ๖ ซึ่งผู้รับ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ทูตที่ เป็นสังหาริมทรัพย์อัน เป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวร ของวิสาหกิจหนึ่งของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ซึ่งมี ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือโดยสังหาริมทรัพย์อัน เกี่ยวกับสถานธุรกิจประจำที่ เป็นประโยชน์ต่อผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบการบริการ ส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ อาจ เก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๓. ทูตที่ เป็น เรือเดินทะเล หรืออากาศยานที่ใช้เดินในการจราจร ระหว่างประเทศ และเรือที่ใช้ในการขนส่งทางน้ำภายในประเทศ และอสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือเดินทะเล อากาศยาน และ เรือ เช่นว่านั้น ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจตั้งอยู่
๔. องค์ประกอบอื่นใดที่ทั้งปวงของทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

หมวด ๕

วิธีจัดการ เก็บภาษีซ้อน

ข้อ ๒๓ ก.

วิธียกเว้น

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ได้รับเงินได้หรือ เป็นเจ้าของทุนนั้น ตามที่บังคับไว้ในความตกลงนี้ ให้เก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ส่วนรัฐแรกจะเก็บภาษีได้ตามที่บังคับไว้ในวรรค ๒ และ ๓ ยกเว้นไว้แต่เงินได้และทุน เช่นว่านั้น จะมาจากภาษี
๒. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ได้รับเงินได้นั้น ตามที่บังคับไว้ในข้อ ๑๐ และ ๑๑ ให้เก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ส่วนรัฐแรกจะยอมให้หักจากภาษี—เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ นั้น เป็นจำนวน เท่ากับภาษีที่จ่ายในรัฐอีกรัฐหนึ่ง อย่างไรก็ตาม

การหักเช่นว่านั้นจะไม่เกินส่วนของภาษีนั้น ที่ได้เสียภาษีไ้ก่อนที่จะมีการหักให้ ซึ่ง
เนื่องมาจากข้อความเช่นว่านั้นของ เงินได้ที่ได้รับจากรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. ในกรณีก็ตามบทบังคับใด ๆ ในความตกลงนี้ เงินได้ที่ได้รับหรือเจ้าของทุนเป็น
ผู้มีถิ่นที่อยู่คนหนึ่งของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ได้รับยกเว้นจากภาษีในรัฐนั้น รัฐเช่นว่านั้น
อาจจะคำนวณถึงจำนวนภาษีจาก เงินได้หรือจากทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่เช่นว่านั้น เพื่อจะยกเว้น
การเก็บภาษีจาก เงินได้หรือทุนนั้น

ข้อ ๒๓ ข.

วิธี เครดิต

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ได้รับเงินได้หรือทุนเช่นว่านั้น ตามที่
บังคับไว้ในความตกลงนี้ ให้เก็บภาษีไ้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ส่วนรัฐแรกจะเก็บ
ภาษีไ้ตาม

- ก. จำนวนที่หักจากภาษีที่เก็บจาก เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่นั้น ซึ่งมีจำนวน
เท่ากับภาษี เงินได้ที่จ่ายในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
- ข. จำนวนที่หักจากภาษีที่เก็บจากทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่นั้น ซึ่งมีจำนวน
เท่ากับภาษีทุนที่จ่ายในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

อย่างไรก็ตาม การหักเช่นว่านั้นจะไม่เกินส่วนของภาษี เงินได้หรือภาษีทุน
ที่ได้เสียภาษีไปก่อนที่จะมีการหักให้ ซึ่ง เนื่องมาจากในกรณีนี้ ภาษี เงินได้หรือภาษีทุน
ซึ่งอาจจะเก็บภาษีไ้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ในกรณีที่ตามบทบังคับไว้ในความตกลงนี้ เงินได้ที่ได้รับหรือทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่ของ
รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ได้รับยกเว้นจากภาษีในรัฐนั้น รัฐเช่นว่านั้น อาจจะคำนวณถึง
จำนวนภาษีจาก เงินได้หรือจากทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่เช่นว่านั้น เพื่อยกเว้นการ เก็บภาษี
จาก เงินได้หรือทุนนั้น

หมวด ๖

บทพิเศษ

ข้อ ๒๘

การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของ รัฐผู้ทำสัญญา หนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับใน รัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง ให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น นอกเหนือไปจากหรือ เป็นภาระหนักกว่าการ เก็บภาษีอากร และข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้น ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม ในพฤติการณ์เดียวกัน แม้จะมีบทของข้อ ๑ อยู่ บทนี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้ซึ่งไม่มีถิ่นที่อยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญา หนึ่งหรือทั้งสองรัฐด้วย

๒. คำว่า "คนชาติ" หมายความว่า

ก. บุคคลธรรมดาทั้งปวงที่มีสัญชาติของ รัฐผู้ทำสัญญา หนึ่ง

ข. นิติบุคคล ทั่วๆไป และสมาคมทั้งปวงที่ได้สถานะภาพดังกล่าว ตามกฎหมายที่ ใช้บังคับอยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญา หนึ่ง

๓. บุคคลที่ไม่มีรัฐ ผู้ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญา จะต้องไม่ถูกบังคับใน รัฐผู้ทำสัญญา อื่น ๆ ให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือ เป็นภาระหนักกว่าภาษีอากร และข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคนชาติของรัฐที่คล้ายคลึงกัน ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

๔. ภาษีอากรเก็บจากสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของ รัฐผู้ทำสัญญา หนึ่ง มีอยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดย เป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากร ที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้น ที่ประกอบ

กิจกรรมอย่างเดียวกัน บทนี้มีให้แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด ในอันที่จะให้ศาลหย่อน การผ่อนผัน และการหักลดส่วนบุคคล แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเก็บภาษีอากรตามสถานะของบุคคล หรือตามความรับผิดชอบทางครอบครัว ซึ่งรัฐนี้ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน

๕. ยกเว้นในกรณีที่มีบทบังคับของวรรค ๑ ของข้อ ๔ วรรค ๒ ของข้อ ๑๑ หรือวรรค ๔ ของข้อ ๑๒ ที่ใช้บังคับกับดอกเบี้ย ค่าสิทธิ หรือการชำระอื่น ๆ ที่จ่ายโดยวิสาหกิจหนึ่งของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ของการกำหนดภาษีอากรจากกำไรของวิสาหกิจ เช่นว่านั้น ซึ่งสามารถจะทราบได้โดยพิจารณา เหตุผลภายใต้เงื่อนไขที่เหมือนกัน ถ้าได้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐแรก ในทำนองเดียวกัน หนี้ใด ๆ ของวิสาหกิจ ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งใช้ให้แก่มูลนิธิที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ของการกำหนดภาษีอากรจากทุนของวิสาหกิจ เช่นว่านั้น ซึ่งสามารถจะทราบได้โดยพิจารณา เหตุผลภายใต้เงื่อนไขที่เหมือนกัน ถ้าได้จ่ายตามสัญญาให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐแรกนั้น

๖. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง คนเดียวหรือหลายคน เป็นเจ้าของหรือควบคุมทั้งหมด หรือบางส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะต้องไม่ถูกบังคับให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฏเกณฑ์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือ ไปจากหรือ เป็นภาระหนักกว่าภาษีอากรและข้อกำหนดกฏเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐแรกนั้น ถูกหรืออาจถูกบังคับให้ เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

๗. บทบังคับในข้อนี้ แม้จะมีบทบังคับข้อ ๒ อยู่ ให้ใช้กับภาษีทุกชนิดและทุกลักษณะ

ข้อ ๒๕

วิธีการ เพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่บุคคลพิจารณาเห็นว่า การกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด หรือทั้งสองรัฐ มีผลหรือจะมีผลให้ตนต้อง เสียภาษีอากร โดยไม่เป็นไปตามความตกลงนี้

ผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีดินที่อยู่ แม้จะมีทางแก้ไขตามกฎหมายแห่งชาติของรัฐเหล่านั้นอยู่แล้วก็ตาม หรือถ้าในกรณีของเขานี้ คำเนินมาภายใต้วรรค ๑ ของข้อ ๒๔ ให้แก่รัฐผู้ทำสัญญานั้น ซึ่งเขาเป็นคนชาติ กรณีนี้ ต้องให้เสร็จสิ้นลงภายในเวลา ๓ ปี จากคำบอกกล่าวครั้งแรกของการกระทำที่มีผลในการทางภาษีอากรที่ไม่เป็นไปตามบทบังคับในความตกลงนี้

๒. ถ้าข้อกีดกันนั้น ปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่า มีเหตุผลสมควร และถ้าคนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมใดเอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอื่นไม่เป็นไปตามความตกลงนี้ ความตกลงใด ๆ จะครอบคลุมไปอย่างทั่วถึง แม้ว่าจะมีเวลาจำกัดตามกฎหมายท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญาก็ตาม

๓. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ พยายามแก้ไขซึ่งข้อยกเว้นอันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้ความตกลงนี้โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวยังอาจหารือเพื่อจัดการเก็บภาษีอื่น ในบรรดากรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้

๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ อาจติดต่อกันโดยตรง เพื่อให้มีความตกลงตามความหมายแห่งวรรคก่อน ๆ เมื่อเห็นเป็นการสมควรที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันคว่ำวาจา เพื่อให้มีความตกลงกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นนี้อาจกระทำโดยทางคณะกรรมการ อันประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาของทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒๒
การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ แลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติการตามความตกลงนี้ หรือตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญา เกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้น เป็นไปตามความตกลงนี้ การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศไม่ถูกจำกัดโดยบทของข้อ ๑ ข้อสนเทศใด ๆ ที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ใดถือ เป็นความลับโดยลักษณะเดียวกันกับข้อสนเทศที่ใช้ภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และมีข้อเปิดเผยแก่บุคคล หรือเจ้าหน้าที่ใด ๆ (นอกจากศาลและองค์กรของฝ่ายบริหาร) หรือรวมทั้งการประเมิน หรือการเก็บภาษีอากร การบังคับให้ เป็นไปตามกฎหมาย หรือการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินการอุทธรณ์ ของภาษีที่อยู่ในข่ายของความตกลงนี้ บุคคล หรือเจ้าหน้าที่ใด ๆ จะใช้ข้อสนเทศเพื่อวัตถุประสงค์ที่ประสงค์ดังกล่าวนี้เท่านั้น และจะไม่เปิดเผยข้อสนเทศต่อสาธารณชนในการดำเนินการสอบสวนพิจารณาในศาลหรือการตัดสินเกี่ยวกับการพิจารณาตามกฎหมาย

๒. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความบทของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐใด ๆ ให้

ก. ดำเนินมาตรการด้านบริหาร โดยขัดกับกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติด้านบริหารของรัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ข. ให้รายละเอียดอันมีอาจจัดหาได้ ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารตามปกติของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ค. ให้ข้อสนเทศ ซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดกับความสงบเรียบร้อย

ข้อ ๒๗

เจ้าหน้าที่ทางการทูต ตัวแทน และกงสุล

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้ กระทบต่อเอกสิทธิ์ทางการรัฐฉากรของเจ้าหน้าที่การทูต ตัวแทน หรือกงสุล ตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามบทแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๘

การขยายการใช้บังคับทางอาณาเขต

๑. ความตกลงนี้ อาจขยายการใช้บังคับทางอาณาเขต ไม่ว่าจะโดยใช้บังคับเต็มฉบับหรือมีการแก้ไขบางส่วน (ไปยังส่วนใด ๆ ของอาณาเขตของ (รัฐ ก.) หรือของ (รัฐ ข.) ซึ่งระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจงจากบทบังคับของความตกลงนี้) ไปยังรัฐใด ๆ หรืออาณาเขต เพื่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของ (รัฐ ก.) หรือ (รัฐ ข.) ที่ต้องปฏิบัติตาม ซึ่งมีการตั้งบังคับภายใต้ลักษณะสำคัญ ทำนองเดียวกับภาษีซึ่งอยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ การขยายอาณาเขตบังคับ เช่นว่านี้ จะมีผลบังคับใช้จากวันที่ และภายใต้การเปลี่ยนแปลงและเงื่อนไขต่าง ๆ รวมทั้งเงื่อนไขว่าด้วยการเลิกใช้บังคับ ซึ่งกำหนดและตกลงกันระหว่างรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ในหนังสือ ซึ่งจะแลกเปลี่ยนกันโดยทางการทูตหรือโดยวิธีการอื่นใด ตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญของรัฐนั้น ๆ
๒. เว้นไว้แต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่นโดยรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ การเลิกใช้บังคับความตกลงโดยรัฐหนึ่งตามข้อ ๓๐ ให้เป็นการเลิกใช้บังคับความตกลงตามวิธีการซึ่งระบุไว้ในข้อนั้น (ไปยังส่วนใด ๆ ของอาณาเขตของ (รัฐ ก.) หรือของ (รัฐ ข.) หรือ) แก้อาณาเขตใด ๆ ซึ่งความตกลงนี้ โดยขยายการใช้บังคับไปถึงตามข้อนี้ด้วย

หมวด ๗
บทสุดท้าย
ข้อ ๒๙
การเริ่มใช้บังคับ

๑. ความตกลงนี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน และสัตยาบันสารจะต้องถูกแลกเปลี่ยน
.....ทันทีที่เป็นไปได้
๒. ความตกลงนี้จะเริ่มใช้บังคับ เมื่อมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้ว และบท
ของความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ
- ก. (ในรัฐ ก.) .....
- ข. (ในรัฐ ข.) .....

ข้อ ๓๐
การเลิกใช้

ความตกลงนี้ จะคงใช้บังคับจนกว่ารัฐผู้ทำสัตยาบันรัฐหนึ่ง เลิกใช้ รัฐผู้ทำสัตยาบัน
รัฐหนึ่งรัฐใดอาจเลิกความตกลงนี้โดยทางการทูต โดยให้คำบอกกล่าวการเลิกใช้
อย่างน้อย ๖ เดือน ก่อนวันสุดท้ายของปีปฏิทิน ภายหลังจากปี.....

- ก. (ในรัฐ ก.) .....
- ข. (ในรัฐ ข.) .....

ภาคผนวก ข.

คำแปล

แบบความตกลงเพื่อการ เก็บภาษีซ้อน
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษี เก็บจากเงินได้และจากทุนของ "UN" ฉบับปี ๑๙๙๕

หมวด ๑

ขอบข่ายแห่งความตกลง

- ข้อ ๑. ขอบข่ายค่านบุคคล
- ข้อ ๒. ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

หมวด ๒

บทนิยาม

- ข้อ ๓. บทนิยามทั่วไป
- ข้อ ๔. ถิ่นที่อยู่
- ข้อ ๕. สถานประกอบการถาวร

หมวด ๓

การ เก็บภาษีจากเงินได้

- ข้อ ๖. เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์
- ข้อ ๗. กำไรจากธุรกิจ
- ข้อ ๘. การขนส่งทางเรือ ทางน้ำภายในประเทศ และทางอากาศ
- ข้อ ๙. วิสาหกิจในเครือเดียวกัน
- ข้อ ๑๐. เงินปันผล
- ข้อ ๑๑. ดอกเบี้ย

- ข้อ ๑๒. คาสีทธิ
- ข้อ ๑๓. ผลได้จากทุน
- ข้อ ๑๔. บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ
- ข้อ ๑๕. บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ
- ข้อ ๑๖. ค่าบริการของกรรมการและคำตอบแทนของผู้บริหารระดับสูง
- ข้อ ๑๗. นักแสดงและนักกีฬา
- ข้อ ๑๘. เงินบำนาญ
- ข้อ ๑๙. คำตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวกับบริการรัฐบาลและการจ่ายเงินประกันสังคม
- ข้อ ๒๐. เงินที่ได้รับโดยนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงาน
- ข้อ ๒๑. เงินได้อื่น ๆ

หมวด ๔

การเก็บภาษีจากทุน

- ข้อ ๒๒. ทุน

หมวด ๕

วิธีจัดการเก็บภาษีซ้อน

- ข้อ ๒๓. ก. วิธียกเว้น
- ข้อ ๒๓. ข. วิธีเกรดิกิต

หมวด ๖

บทพิเศษ

- ข้อ ๒๔. การไม่เลือกปฏิบัติ
- ข้อ ๒๕. วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

- ข้อ ๒๖. การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ
 ข้อ ๒๗. เจ้าหน้าที่ทางการทูต ทิวทัศน์และธงคู่

หมวด ๓

บทสุดท้าย

- ข้อ ๒๘. การเริ่มใช้บังคับ
 ข้อ ๒๙. การเลิกใช้

ชื่อของความตกลง

"ความตกลงระหว่าง (รัฐ ก.) กับ (รัฐ ข.) เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนในส่วน
 ที่เกี่ยวกับภาษี เก็บจากเงินได้และจากทุน"

ขอบทของความตกลง

หมวด ๑

ขอบข่ายของความตกลง

ข้อ ๑

ขอบข่ายกานบุคคล

ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษี เก็บจากเงินได้และจากทุน ที่ตั้งบังคับในนาม
 ของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ หรือในนามของส่วนราชการหรือ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของ
 แต่ละรัฐโดยไม่ว่าวิธีใดวิธีการ เรียกเก็บ

๒. ภาษีทั้งปวงที่ค้างบังคับเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น จากทุนทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบทั้งหลายของเงินได้หรือของทุน รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการ เปลี่ยนมือสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดเงินค่าจ้างหรือเงินเดือน ซึ่งวิสาหกิจ เป็นผู้จ่าย ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการ เพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษี เก็บจากเงินได้และจากทุน

๓. ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับโดยเฉพาะได้แก่

ก. (ในรัฐ ก.).....

ข. (ในรัฐ ข.) .....

๔. ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีใด ๆ ที่เหมือนกันหรือในสาระสำคัญคล้ายคลึงกัน ซึ่งจะได้ค้างบังคับภายหลังวันที่มีการลงนามในความตกลงเพิ่มเติม จากหรือแทนที่ภาษี ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในวันสุดท้ายของแต่ละปี เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐทั้งสองจะได้แจ้งแก่กันและกัน เพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

หมวด ๒

บทนิยาม

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนด เป็นอย่างอื่น

ก. คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัท และคณะบุคคลอื่นใด

ข. คำว่า "บริษัท" หมายความว่า นิติบุคคลหรือหน่วยใด ๆ ซึ่งได้รับการปฏิบัติอย่างนิติบุคคล เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี

ค. คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายความว่า ตามลำดับว่า วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

- ง. คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายความว่า การขนส่งโดยเรือหรืออากาศยาน ที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจหนึ่ง ซึ่งมีสถานจัดการใหญ่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นเมื่อเรือหรืออากาศยานนั้นดำเนินการอย่าง เกี่ยวระหว่างสถานที่หลายแห่งในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- จ. คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายความว่า
- (๑) (ในรัฐ ก.) .....
- (๒) (ในรัฐ ข.) .....

๒. ในการใช้บังคับความตกลงนี้ โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่งนั้น คำใด ๆ ที่มีใต้นามไว้เป็นอย่างอื่นในมีความหมายที่คำนั้น ๆ มีอยู่ตามกฎหมายของรัฐนั้น เกี่ยวกับภาษีที่อยู่ในบังคับแห่งความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๘
ถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายความว่า บุคคลใด ๆ ผู้ซึ่งตามกฎหมายของรัฐนั้นจำต้องเสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานจัดการ หรือโดยหลักเกณฑ์อื่นใดในท่านองเดียวกัน
๒. ในกรณีบุคคลธรรมดา เนื่องจากเหตุผลแห่งบทของวรรค ๑ บุคคลธรรมดาคนใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้วินิจฉัยกรณีดังต่อไปนี้
- ก. ให้ถือว่า บุคคลธรรมดาผู้นั้นอยู่อาศัยในรัฐใด เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ถ้าบุคคลธรรมดาผู้นั้นอยู่อาศัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่า เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งตนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทาง เศรษฐกิจ ใกล้ชิดที่สุด (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)
- ข. ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐอื่น เป็นศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญของบุคคลธรรมดาได้ก็ดี หรือถ้าไม่มีที่อยู่ถาวรของบุคคลธรรมดาผู้นั้นใน

ทั้งสองรัฐก็ดี ให้ถือว่าบุคคลธรรมดาคนนั้น เป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ตนมี
ที่อยู่ เป็นปกติ

ค. ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่ เป็นปกติในทั้งสองรัฐ หรือไม่มีอยู่เลยในทั้งสองรัฐ
ให้ถือว่า เป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ตน เป็นคนชาติ

ง. ถ้าบุคคลธรรมดา เป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ หรือมิได้ เป็นคนชาติของ
ทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาแก้ไขปัญหา
โดยความตกลงร่วมกัน

๓. ในกรณีที่ตามเหตุผลแห่งบทของวรรค ๑ บุคคลใดซึ่งมี ๒ บุคคลธรรมดา เป็นผู้มีถิ่น
ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งมีสถานจัดการแห่งใหญ่
ตั้งอยู่

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร"
หมายความว่า สถานธุรกิจประจำ ซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่
บางส่วน

๒. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะให้รวมถึง

ก. สถานจัดการ

ข. สาขา

ค. สำนักงาน

ง. โรงงาน

จ. โรงช่าง และ

ฉ. เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือแก๊ส เหมืองดิน หรือสถานที่อื่นที่ใช้ในการ

อุตสาหกรรมกรรมชาติ

๓. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายความว่ารวมถึง

- ก. อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างหรือโครงการติดตั้งประกอบ หรือกิจกรรมการดูแลตรวจตราที่เกี่ยวข้อง เนื่องด้วย หากปลูกสร้าง คำเนนโครงการหรือคำเนนกิจกรรมต่อเนื่องกันเกินกว่า ๖ เดือน
- ข. การให้บริการต่าง ๆ รวมทั้งการให้บริการให้คำปรึกษา โดยวิสาหกิจผ่านลูกจ้างหรือบุคคลอื่นใด หากกิจกรรมลักษณะดังกล่าว คำเนนอยู่ (สำหรับโครงการดังกล่าวหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกัน) ภายในประเทศนั้น สำหรับระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะเวลา รวมกันมากกว่า ๖ เดือน ภายในช่วงระยะเวลา ๑๒ เดือนใด ๆ

๔. แม้จะมีบทของข้อนี้ อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" มีให้ถือว่ารวมถึง

- ก. การใช้เครื่องอำนวยความสะดวก เพียง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา จัดแสดง หรือส่งมอบของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
- ข. การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น เพียง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา จัดแสดง หรือส่งมอบ
- ค. การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น เพียง เพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นให้การแปรสภาพ
- ง. การมีสถานธุรกิจประจำไว้ เพียง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อของหรือสินค้า หรือ เพื่อรวบรวมข้อสนเทศสำหรับวิสาหกิจนั้น
- จ. การมีสถานธุรกิจประจำไว้ เพียง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมอื่นใด ซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบสำหรับวิสาหกิจนั้น

๕. แม้จะมีบทของวรรค ๑ และ ๒ อยู่ หากบุคคลหนึ่ง นอกเหนือไปจากตัวตนที่มีสถานภาพอิสระ ซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๘ กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้อธิบาย มีสถานประกอบการถาวรในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก หากบุคคลดังกล่าว

- ก. มีและใช้อำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญานั้น เป็นปกติ เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น จำกัดอยู่แต่เพียงการซื้อขายหรือสินค้า เพื่อวิสาหกิจนั้น หรือ
- ข. ไม่มีอำนาจดังกล่าว แต่ได้เก็บรักษามูลภัณฑ์ของหรือสินค้าในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งกล่าวถึงรัฐแรกอยู่ เป็นปกติ และถ้า เป็นการส่งมอบของหรือสินค้าจากมูลภัณฑ์นั้น ในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ
๖. แม้ว่าจะมีบทในวรรคก่อนของความตกลงนี้ ให้ถือว่าวิสาหกิจที่เอาประกันของรัฐบาลผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง (ยกเว้นในส่วนของการประกันต่อ) มีสถานประกอบการถาวรในรัฐอีกรัฐหนึ่ง ถ้าวิสาหกิจนั้น เก็บ เบี้ยประกันในอาณาเขตของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือรับประกันความเสี่ยงที่มีอยู่ในรัฐนั้น ผ่านทางลูกจ้างหรือผ่านผู้ทำการแทน ซึ่งไม่ใช่ตัวแทนที่มีสถานะภาพอิสระ ภายใต้ความหมายของวรรคต่อไป
๗. วิสาหกิจหนึ่งจะไม่ได้ถือว่า มีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่าได้ประกอบธุรกิจภายในรัฐนั้น โดยผ่านนายหน้า ตัวแทนค่าต่างทั่วไป หรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานะภาพ เป็นอิสระ ถ้าบุคคล เช่นว่านั้นได้กระทำตามทางอันปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรก็ดี เมื่อกิจกรรมของตัวแทน เช่นว่านั้นกระทำให้ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามของวิสาหกิจนั้น ก็จะไม่ถือว่าตัวแทนนั้นมีสถานะภาพอิสระ ภายใต้ความหมายของวรรคนี้
๘. เพียงแต่ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทหนึ่งซึ่ง เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใด เป็นสถานประกอบการถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

หมวด ๓

การเก็บภาษีจากเงินได้

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้อื่นเนื่องโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐทำสัญญา รัฐหนึ่ง จากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จาก การเกษตรและการป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้นิยามตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งทรัพย์สินนั้น ๆ ตั้งอยู่ กำนับไม่ว่าในกรณีใดที่รวมถึงทรัพย์สิน เป็นอุปกรณ์แห่งอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และเครื่องบริภัณฑ์ที่ใช้ในการเกษตรและการป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิในการทำงานในขุมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น เรือ เคนทะเล เรือ และอากาศยานไม่ให้ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทของวรรค ๑ ให้นำใช้บังคับแก่เงินได้อื่นเนื่องมาจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น
๔. บทของวรรค ๑ และ ๓ ให้นำใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้เพื่อบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว กำไรของ

วิสาหกิจอาจ เก็บภาษีได้นับถือรัฐหนึ่ง แต่ต้อง เก็บจากกำไร เพียง เท่าที่พึงถือว่า เป็น

- ก. ของสถานประกอบการถาวร เท่านั้น
- ข. การขายในรัฐอื่นรัฐหนึ่งนั้น ซึ่งของหรือสินค้า เช่น เกี่ยวกับหรือ คล้ายกับชนิดที่ขายผ่านสถานประกอบการถาวรนั้น หรือ
- ค. กิจกรรมทางธุรกิจอื่นที่กระทำในรัฐอื่นรัฐหนึ่งนั้น ซึ่งเป็นชนิดเดียวกับ หรือคล้ายกับชนิดที่ประกอบการผ่านสถานประกอบการถาวรนั้น

๒. ในบังคับบทข้อ ๓ ในกรณีที่ว่าวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไร เป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น ในส่วนที่พึง คาดหวังได้ว่า สถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้น เป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหาก และประกอบกิจกรรม เช่น เกี่ยวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายใต้วาระ เช่น เกี่ยวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่ออย่าง เป็นอิสระ โดยแท้จริงกับ วิสาหกิจ ซึ่งคนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร ให้ยอมให้หักค่าใช้จ่าย ซึ่งมี ขึ้นเพื่อสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการ ทั่วไป ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรัฐที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น อยางไรก็ตาม จะไม่ยอมให้มีเกรงหักดังกล่าวในส่วนของจำนวนซึ่งได้จ่ายไป (นอกจากการชำระคืน รายจ่ายซึ่งได้จ่ายไปจริง) โดยสถานประกอบการถาวร ไปยังสำนักงานใหญ่ของ วิสาหกิจนั้น หรือสำนักงานอื่นใดของวิสาหกิจนั้น โดยทางคาลิทธิ ค่าธรรมเนียมหรือ การจ่ายอื่น ๆ ที่คล้ายกันเพื่อตอบแทนการให้สิทธิบัตรหรือสิทธิอื่น ๆ หรือโดยทาง กานายหน้าสำหรับบริการให้บริการบางอย่างหรือสำหรับการจัดการหรือยกเว้นกรณีของ วิสาหกิจที่ประกอบกิจการธนาคาร โดยทางดอกเบี้ยคิดจากเงินที่ให้สถานประกอบการ ถาวรนั้นกู้ยืมไป ในทำนองเดียวกัน ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร ก็ไม่ให้คำนึงถึงจำนวนเงินที่เรียกเก็บ (นอกจากการเรียกชำระคืนรายจ่าย ซึ่งได้จ่าย ไปจริง) โดยสถานประกอบการถาวรจากสำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจนั้น หรือสำนักงาน

อื่นใดของวิสาหกิจนั้นโดยทางคำลัทธิ คำธรรมเนียม หรือการจ่ายอื่น ๆ ที่คล้ายกัน เพื่อตอบแทนการใช้สิทธิบัตรหรือสิทธิอื่น ๆ หรือโดยทางค่านายหน้าสำหรับบริการให้บริการ บางอย่างหรือสำหรับการจัดการหรือยกเว้นในกรณีของวิสาหกิจที่ประกอบกิจการธนาคาร โดยทางดอกเบี้ยคิดจาก เงินที่สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจนั้นหรือสำนักงานอื่นใดของวิสาหกิจนั้นกู้ยืมไป

๔. หากเป็นประเพณีในรัฐทำสัญญาว่าให้กำหนดกำไรอื่น เป็นของสถานประกอบการ การถาวร โดยอาศัยมูลฐานการปันกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจ มีให้ข้อความใดในวรรค ๒ ตักหนทางรัฐทำสัญญานั้น ในการที่จะกำหนดกำไร เพื่อ เก็บภาษีโดยวิธีแบ่งปันกำไรตามประเพณีนั้น แต่วิธีที่ใช้ตามประเพณีนั้น จะต้อง เป็นวิธีที่มีผลตามหลักการอันกำหนดไว้ในข้อนี้

๕. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคก่อน ๆ กำไรที่จะ เป็นของสถานประกอบการถาวร ให้กำหนดตามวิธีเดียวกัน เป็นปี ๆ ไป เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอ ที่จะใช้วิธีอื่น

๖. ในกรณีที่กำไรรวมไว้ซึ่งรายการ เงินได้ ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งความตกลงนี้มีให้บทของข้อ เหล่านั้นถูกระทบกระ เทือนโดยบทของข้อนี้

ข้อ ๘

การขนส่งทาง เรือ ทางน้ำภายในประเทศและการขนส่งทางอากาศ

ข้อ ๘ ก.

๑. กำไรจากการดำเนินการ เคนเรือ เคนทะเล หรือการ เคนอากาศยานในการ จราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐทำสัญญาที่สถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจนั้นตั้งอยู่เท่านั้น

๒. กำไรจากการดำเนินการ เคนเรือในการขนส่งทางน้ำภายในประเทศ ให้เก็บ ภาษีได้ เฉพาะในรัฐทำสัญญาที่สถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจนั้นตั้งอยู่เท่านั้น

๓. ถ้าสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจการ เคนเรือ เคนทะเล หรือของวิสาหกิจการ
ขนส่งทางน้ำภายในประเทศอยู่บน เรือ เคนทะเลหรือ เรือ ซึ่งอาจถือได้ว่า ตั้งอยู่ใน
รัฐผู้ทำสัญญาที่ท่าจอดของ เรือ เคนทะเลหรือ เรือนั้นตั้งอยู่ หรือหากไม่มีท่าจอดในรัฐ
ผู้ทำสัญญา ซึ่งผู้ดำเนินการของ เรือ เคนทะเลหรือ เรือมีถิ่นที่อยู่
๔. ให้ใช้บังคับของวรรค ๑ แก่ถ้าไร ซึ่งเกิดจากการ เข้าร่วมกลุ่ม ร่วมกิจการ
หรือตัวแทนการดำเนินการระหว่างประเทศด้วย

ข้อ ๘ ข.

๑. ถ้าไรจากการดำเนินการ เคนอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้
เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจนั้นตั้งอยู่เท่านั้น
๒. ถ้าไรจากการดำเนินการ เคนเรือในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษี
ได้ เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจนั้นตั้งอยู่เท่านั้น เว้นแต่ว่า
กิจกรรมการ เคนเรือ ซึ่ง เกิดขึ้นจากการดำเนินการ เช่นว่านั้น ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
มีลักษณะมากกว่าการแวะผ่านอย่างธรรมดา หากกิจกรรม เช่นว่านั้นมีลักษณะมากกว่า
การแวะผ่านอย่างธรรมดา ถ้าไรนั้นอาจจะถูกเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นได้ ถ้าไรที่
จะถูกเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้น ให้กำหนดขึ้นโดยวิธีการจัดสรรในลักษณะที่เหมาะสม
จากถ้าไรสุทธิทั้งหมดที่วิสาหกิจนั้นได้รับจากการดำเนินการ เคนเรือ จากนั้นให้
ลดภาษีที่คำนวณขึ้นได้ตามวิธีจัดสรรถ้าไรสุทธิดังกล่าวในอัตราร้อยละที่เหมาะสม
๓. ถ้าไรจากการดำเนินการ เคนเรือในการขนส่งทางน้ำภายในประเทศ ให้เก็บ
ภาษีได้ เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจนั้นตั้งอยู่เท่านั้น
๔. ถ้าสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจที่ดำเนินการ เคนเรือ หรือวิสาหกิจที่ดำเนินการ
การขนส่งทางน้ำภายในประเทศอยู่บน เรือ เคนทะเลหรือ เรือ ให้ถือว่าสถาน
จัดการใหญ่นั้นตั้งอยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญาที่ท่าจอดอัน เป็นที่พำนักประจำของ เรือ เคนทะเลหรือ
เรือนั้นตั้งอยู่ หรือถ้า ไม่มีท่าจอด เรืออัน เป็นที่พำนักประจำของ เรือ ให้ถือว่าตั้งอยู่
ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ผู้ดำเนินการ เคนเรือทะเลหรือ เรือมีถิ่นที่อยู่

๕. ให้ใช้บังคับบทของวรรค ๑ และ ๒ แก่กำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่ม ร่วมกิจการหรือรวมในสำนักงานกิจการระหว่างประเทศด้วย

ข้อ ๘

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

๑. ในกรณีนี้

- ก. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เข้าร่วมโดยตรง หรือทางอ้อม ในการจัดการ ควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- ข. บุคคลเดียวกัน เข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ ควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสอง ในก้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ ก่าไรใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้นแล้ว มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้า เป็นกำไรของวิสาหกิจนั้น และเก็บภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรวมเข้า เป็นกำไรของวิสาหกิจของรัฐนั้น และเก็บภาษีได้ตามนั้น ก่าไรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง กำหนดให้เรียกเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่ง และก่าไรซึ่งรวมทั้งก่าไรที่ควรจะมีเกิดขึ้นจากวิสาหกิจของรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขที่กำหนัระหว่างวิสาหกิจ ๒ แห่งกำหนดไว้ เงื่อนไขเหล่านั้นควรทำขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น ควรจะถือเอาระดับของจำนวนภาษีที่ควรเรียกเก็บนั้นจากก่าไรเหล่านั้น การหาระดับดังกล่าวขึ้นอยู่กับอื่น ๆ ของความตกลงและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะกำหนด หากจำเป็นจะต้องขอความเห็นในเรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๑๐

เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผล เช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลมีถิ่นที่อยู่ และตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัท ภาษีที่เก็บจะต้องไม่เกิน

- ก. อัตราร้อยละอัตราหนึ่ง (ซึ่งจะกำหนดขึ้นโดยการเจรจาของทั้งสองฝ่าย) ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าผู้เป็นเจ้าของเงินปันผล เป็นบริษัท (นอกจากหุ้นส่วน) ซึ่งถือหุ้นโดยตรงอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ของเงินทุนของบริษัทที่จ่ายเงินปันผล
- ข. อัตราร้อยละอัตราหนึ่ง (ซึ่งจะกำหนดขึ้นโดยการเจรจาของทั้งสองฝ่าย) ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น สำหรับกรณีอื่น ๆ

ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา ตกกลงร่วมกันเกี่ยวกับการใช้บังคับข้อจำกัดนี้

บทในวรรคนี้ จะไม่มีผลกระทบกระเทือนการเสียภาษีของบริษัท ในส่วนของกำไรที่ก่อให้เกิดการจ่ายเงินปันผลนั้น

๓. คำว่า "เงินปันผล" ในข้อนี้หมายถึง เงินได้จากหุ้น สิทธิในหุ้นโดยมิต้องลงทุน เป็นเงินหรือสิทธิที่มิต้องลงทุน เป็นเงิน หุ้นเหมืองแร่ หุ้นของผู้ก่อตั้ง หรือสิทธิอื่น ๆ ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องหนี้ส่วนใดในผลกำไร รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ในบริษัท อยู่ในบังคับอย่าง เกี่ยวกับการป้องกันการเก็บภาษีเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐ ซึ่งบริษัทที่ทำการจำหน่ายมีถิ่นที่อยู่

๔. ห้ามมิให้ใช้บทของวรรค ๑ และวรรค ๒ บังคับ ถ้าหากผู้รับเงินปันผลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจกับรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ที่บริษัทผู้จ่ายเงิน

ปันผลมีถิ่นที่อยู่ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่นั้น หรือกระทำการในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยบริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระจากสถานธุรกิจประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และ เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับการถือหุ้นหรือมีหุ้นอัน เป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผลนั้นกับสถานประกอบการถาวร หรือสถานธุรกิจประจำ ในกรณีเช่นนั้น ให้ใช้บทของข้อ ๘ และ ข้อ ๑๔ บังคับ

๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ได้รับความไรหรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจจะไม่ตั้งบังคับภาษีใด ๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย ยกเว้นเงินปันผลที่จ่ายให้ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือการถือหุ้นหรือมีหุ้นอัน เป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผลนั้น กับสถานประกอบการถาวรหรือสถานธุรกิจประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และกำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้น จะต้องเสียภาษีจากกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่า เงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยกำไรหรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่งนั้น ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

ข้อ ๑๑

คอกเบี้ย

๑. คอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และจ่ายแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจ เก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม คอกเบี้ยนั้นอาจ เก็บภาษีได้ในรัฐที่คอกเบี้ยเกิดขึ้น และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่สำหรับผู้รับเป็นเจ้าของคอกเบี้ย ภาษีที่เรียกเก็บนั้นจะไม่เกินอัตราร้อยละ อัตราหนึ่ง (ซึ่งจะกำหนดขึ้นโดยการเจรจาของทั้งสองฝ่าย) ของจำนวนคอกเบี้ยทั้งสิ้น ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองตกลงร่วมกัน เกี่ยวกับการใช้บังคับข้อจำกัดนี้

๓. คำว่า "คอกเบี้ย" ที่ใช้ที่นี่หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิด ไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และโดยเฉพาะ เงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาลและเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งราคาขายที่สูงกว่าราคาเดิมและเงินรางวัลที่ถูกลูก

หลักทรัพย์ พันธมิตร หรือหุ้นกันนั้น ค่าปรับที่เรียกเก็บ เพื่อการชำระภาษีล่าช้าจะไม่พิจารณาถึงดอกเบี้ยเพื่อความมุ่งหมายของข้อนี้

๔. มิให้ใช้บทของวรรค ๑ และ ๒ ถ้าผู้รับดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ดอกเบี้ยเกิดขึ้น ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือกระทำการในอีกรัฐหนึ่งโดยบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากสถานธุรกิจประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องหนี้เป็นเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยกับสถานประกอบการถาวร หรือสถานธุรกิจประจำ ในกรณีเช่นนั้น บทของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ จะใช้บังคับ

๕. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาารรัฐหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเป็นรัฐนั้น ส่วนราชการนั้น เจ้าหน้าท่ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลจ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการหรือสถานธุรกิจประจำในรัฐผู้ทำสัญญาารรัฐหนึ่ง อันก่อให้เกิดหนี้ที่ค้จ่ายดอกเบี้ยขึ้น ดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือสถานธุรกิจประจำนั้น ดอกเบี้ยเช่นนั้นให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือสถานธุรกิจประจำนั้นตั้งอยู่

๖. ในกรณีใดที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์ เป็นพิเศษระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น ดอกเบี้ยที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องหนี้อันเป็นมูลแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทของข้อนี้ที่ใช้เฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระหนี้ให้คง เก็บภาษีได้ตามกฎหมายของแต่ละรัฐผู้ทำสัญญา ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๒

คำสิทธิ์

๑. คำสิทธิ์ที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาารรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะถูกเก็บภาษีเฉพาะในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม ค่าสิทธินั้นอาจถูกเรียกเก็บภาษีใดควยในรัฐผู้ทำสัญญาที่ค่าสิทธินั้นเกิดขึ้น และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่สำหรับผู้รับค่าสิทธิคือผู้เป็นเจ้าของค่าสิทธินั้น ภาษีที่เรียกเก็บไ้จะต้องไม่เกินอัตราร้อยละอัตราหนึ่ง (ซึ่งจะกำหนดขึ้นโดยการเจรจาของทั้งสองฝ่าย) ของจำนวนค่าสิทธิ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาตกลงร่วมกันเกี่ยวกับภาษีบังคับข้อจำกัดนี้
๓. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ที่นี่ หมายถึง เงินที่ชำระในการรับทุกชนิดที่เป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้สิทธิในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ใด ๆ รวมทั้งการใช้ฟิล์มภาพยนตร์ การใช้สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรหรือกรรมวิธีลับใด ๆ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ทางอุตสาหกรรมทางพาณิชย์ หรือทางเครื่องมือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อขอสันเทศ เกี่ยวกับประสมการทางอุตสาหกรรม ทางพาณิชย์ หรือทางวิทยาศาสตร์
๔. มิให้ใช้บังคับบทของวรรค ๑ และ ๒ ในกรณีที่ได้รับค่าสิทธิ ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจหรือในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่เกิดค่าสิทธิผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือประกอบการในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากสถานธุรกิจประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับค่าสิทธิที่จ่ายให้กับสถานประกอบการถาวรหรือสถานธุรกิจประจำที่ค่าสิทธินั้นเกิดขึ้น ในกรณีเช่นนั้น ให้ใช้ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ
๕. (วรรคนี้ เป็นวรรคที่เกี่ยวกับคำนิยามของแหล่งเกิดของค่าสิทธิ เนื่องจากทางกลุ่มยังไม่ได้พิจารณาปัญหาของคำนิยามนี้ จึงได้ตกลงกันว่า ในระหว่างนี้ วรรคนี้ควรกำหนดขึ้นโดยการ เจรจากกลงของทั้งสองฝ่าย)
๖. ในกรณีใดที่โดย เหตุผลแห่งความสัมพันธ์ เป็นพิเศษระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น ค่าสิทธิที่จ่ายเมื่อกำหนดถึงการใช้สิทธิหรือขอสันเทศอันเป็นมูลแห่งการจ่ายแล้วมีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงิน ซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทของข้อนี้ให้ใช้บังคับ เฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของ เงินที่ชำระนั้นนี้หัก เก็บภาษีใดตามกฎหมายของแต่ละรัฐผู้ทำสัญญา ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

๑. ผลได้อันสืบเนื่องโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๖ และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรืออสังหาริมทรัพย์อันเกี่ยวกับสถานธุรกิจประจำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อจุดประสงค์ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวร เช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือสถานธุรกิจประจำ เช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. ผลได้จากการจำหน่าย เรือเดินทะเลหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ เรือที่ใช้ในการขนส่งทางน้ำภายในประเทศ หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือเดินทะเล อากาศยาน หรือเรือ เช่นว่านั้น ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจตั้งอยู่

๔. ผลได้จากการจำหน่ายหุ้นของทุนของบริษัท ซึ่งมีทรัพย์สินส่วนใหญ่ประกอบด้วยอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม อาจถูกเก็บภาษีในรัฐนั้นได้

๕. ผลได้จากการจำหน่ายหุ้นอื่นนอกจากที่กล่าวถึงในวรรค ๔ ซึ่งมีส่วนร่วมในประการสำคัญในบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อาจถูกเก็บภาษีในรัฐนั้นได้

๖. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินใด ๆ นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในวรรค ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่

ข้อ ๑๔

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินใดซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีลักษณะ เป็นอิสระ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่า
- ก. ถ้าผู้นั้นมีฐานประจำที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างสม่ำเสมอในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง เพื่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติกิจกรรมของเขา ในกรณี เช่นว่านี้ ให้เก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นได้ แต่เฉพาะเงินได้ที่พึงถือได้ว่าเป็นของฐานประจำนั้น หรือ
  - ข. ถ้าผู้นั้นอาศัยอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ในระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันตั้งแต่หรือเกินกว่า ๑๘๓ วันของปีงบประมาณ ที่เกี่ยวข้อง หรือ
  - ค. ถ้าค่าตอบแทน เพื่อการให้บริการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งได้จากผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐแรกในปีงบประมาณดังกล่าว เกินกว่าวงเงินจำนวนหนึ่ง ซึ่งจะต้องตกลงกันโดยการเจรจาของทั้งสองฝ่าย ก็ไม่ต้องคำนึงถึงประเด็นที่ว่าผู้นั้นอาศัยอยู่ในรัฐนั้นในระยะเวลาหนึ่งหรือหลาย ระยะเวลา รวมกันน้อยกว่า ๑๘๓ วันระหว่างปีงบประมาณดังกล่าว
๒. คำว่า "บริการวิชาชีพ" รวมถึงกิจกรรมอิสระโดยเฉพาะทางวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ การศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ หนายความ สถาปนิก ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ในบังคับของข้อ ๑๒, ๑๔ และ ๑๕ เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนนี้เกี่ยวกับการทำงาน

ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่า การทำงานนั้นจะกระทำในรัฐผู้ทำสัญญา
 อีกรัฐหนึ่ง หากมีการทำงานเช่นว่านั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นอาจเก็บภาษีได้
 ในอีกรัฐหนึ่ง

๒. แม้จะมีบทของวรรค ๑ อยู่ ค่าตอบแทนซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับ
 ในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐแรก
 ถ้า

- ก. ผู้รับอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ ซึ่งรวมกัน
 แล้วไม่เกิน ๑๘๓ วัน ในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง และ
- ข. ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้าง ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน
 ในอีกรัฐหนึ่ง และ
- ค. ค่าตอบแทนนั้น มิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือสถาน
 ประกอบธุรกิจประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง

๓. แม้ว่าจะมีบทก่อนของข้อนี้ อยู่ ค่าตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานใน เรือเดิน
 ทะเล หรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ หรือ เรือค่างประเทศที่ประกอบ
 การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งสถานจัดการใหญ่
 ของวิสาหกิจตั้งอยู่

ข้อ ๑๖

คำช่วยการของกรรมการ และค่าตอบแทนของผู้บริหารระดับสูง

คำช่วยการของกรรมการ และจำนวนเงินที่ชำระอันคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่น
 ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับ ในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัท
 ซึ่ง เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ให้ใช้
 บังคับหลักเกณฑ์ทำนองเดียวกันแก่พนักงานของบริษัทที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง
 ในส่วนของเงินที่ได้รับชำระจากบริษัท ในฐานะที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

ข้อ ๑๓

นักแสดงและนักกีฬา

๑. แม้จะมีบทของข้อ ๑๔ และ ๑๕ อยู่ เงินไ้ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ได้รับในฐานะที่เป็นนักแสดง เช่นนักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์หรือดนตรีหรือนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนเช่นว่านั้น ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง
๒. ในกรณีที่เงินไ้อื่นเกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนบุคคล ซึ่งไ้มีการกระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาจากความสามารถของเขาที่เพิ่มขึ้น เช่นนั้น แต่จากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่นักแสดงหรือนักกีฬาเอง เงินไ้นั้น แม้จะมีบทของข้อ ๗, ๑๔ และ ๑๕ ให้เก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งไ้มีการกระทำกิจกรรมนั้นโดยนักแสดงหรือนักกีฬา

ข้อ ๑๔

เงินปันอายุ

ข้อ ๑๔ ก.

ในบังคับบทของวรรค ๒ ข้อ ๑๔ ปันอายุและค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน (แต่ไม่รวมถึงการจ่ายเงินในการประกันสังคม) ซึ่งไ้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง โดยพิจารณาถึงการทำงานในอดีต อาจเก็บภาษีไ้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น

ข้อ ๑๔ ข.

๑. ภายใต้มังกับบทของวรรค ๒ ข้อ ๑๔ ปันอายุและค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน (แต่ไม่รวมถึงการจ่ายเงินประกันสังคม) ซึ่งไ้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ใน

ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยพิจารณาถึงการทำงานในอดีต อาจเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น

๒. แม้ว่าจะมีบทบังคับของวรรค ๑ เงินบำนาญนั้นอาจถูกเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้ ถ้าจ่ายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น หรือโดยสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น

ข้อ ๑๘

คำตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวกับบริการรัฐบาล และการจ่ายเงินประกันสังคม

๑.
  - ก. คำตอบแทน นอกจาก เงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือ ส่วนราชการหนึ่ง หรือ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของของรัฐหนึ่งนั้น ให้แก่ เอกชนใด ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือ ส่วนราชการนั้น หรือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น อาจ เก็บภาษีได้ ในรัฐนั้น
  - ข. อย่างไรก็ตาม คำตอบแทน เช่นว่านั้น อาจ เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบริการที่ให้แก่รัฐนั้นและ เอกชน ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น คือ
    - ๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ
    - ๒) มิได้กลายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์เพียงอย่างเดียวในการให้บริการ
๒.
  - ก. เงินบำนาญใด ๆ จะถูกเก็บภาษีจากรัฐที่จ่ายเท่านั้น ถ้า
    - ๑) เงินบำนาญถูกจ่ายโดยหรือแยกออกจากกองทุนที่ตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือ ส่วนราชการหนึ่ง หรือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นหนึ่งนั้นแก่ เอกชนหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการนี้ให้แก่รัฐนั้น หรือ ส่วนราชการนั้น หรือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น หรือ

- ๒) เงินบำนาญถูกจ่ายออกภายใต้เงินบำนาญของสาธารณรัฐที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบประกันสังคมของรัฐนั้น หรือส่วนราชการของรัฐนั้น หรือเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น
- ข. อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้า เอกชนนั้น เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ และเป็นคนชาติของรัฐนั้น
๓. บทของข้อ ๑๕, ๑๖ และ ๑๘ ให้ใช้บังคับแก่ค่าตอบแทน และเงินบำนาญในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้เกี่ยวกับธุรกิจใด ๆ ที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการหนึ่ง หรือเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๐

เงินที่ได้รับโดยนักศึกษาและผู้ฝึกงาน

๑. การจ่ายเงิน ซึ่งนักศึกษาคคนหนึ่งหรือผู้ฝึกงานธุรกิจ ซึ่งเป็นผู้หรือในเวลาใกล้ชัีกก่อนที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้มาอยู่ในรัฐแรก เพียงเพื่อความประสงค์ในการศึกษาของเขา หรือการฝึกหัดงาน เพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา หรือการฝึกอบรม มิให้ถูกเก็บภาษีในรัฐนั้น แต่มีเงื่อนไขว่าการจ่ายเงินเช่นว่านั้นเกิดจากแหล่งเงินได้ภายนอกรัฐนั้น
๒. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินอุดหนุน ทุนการศึกษา และค่าตอบแทนจากการจ้างงานที่ไม่รวมถึงในวรรค ๑ นักศึกษาหรือผู้ฝึกงานธุรกิจตามวรรค ๑ จะได้รับเป็นการเพิ่มเติมในการศึกษาหรือฝึกงานดังกล่าว การยกเว้น ผ่อนผัน หรือลดหย่อนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกับผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ ซึ่งเขามาตั้งอาศัยได้รับ

ข้อ ๒๑
เงินไถ่อื่น ๆ

๑. บรรดารายการ เงินไถ่ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใด ซึ่งมีไถ่ ระบุไว้โดยชัดแจ้งในข้อก่อน ๆ แห่งความตกลงนี้ อาจ เก็บภาษีได้ใน เฉพาะรัฐนั้น เท่านั้น
๒. มิให้วรรค ๑ บังคับกับเงินไถ่ นอกจากเงินไถ่จากอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กล่าวไว้ ในวรรค ๒ ของข้อ ๖ ถ้าผู้รับเงินไถ่ เช่นว่านั้น เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ดำเนินธุรกิจ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ใน รัฐนั้น หรือปฏิบัติการในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจาก สถานธุรกิจประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินไถ่ที่ จ่ายที่ก่อให้เกิดสถานประกอบการถาวร หรือสถานธุรกิจประจำ เช่นว่านั้น ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ใช้ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ
๓. แม้จะมีบทของวรรค ๑ และ ๒ อยู่ รายการของ เงินไถ่ของผู้มีถิ่นที่อยู่ใน รัฐผู้ทำ สัญญา รัฐหนึ่งที่ไม่ได้ ระบุไว้ในข้อก่อน ๆ และที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจถูก เก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นได้

หมวด ๔

การ เก็บภาษีจากทุน

ข้อ ๒๒

(กลุ่มใดตกลงให้ปัญหาการ เก็บภาษีจากทุนที่ เป็นอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์จาก ส่วนประกอบอื่น ๆ ของทุน ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง เป็น เรื่องที่สองฝ่าย เสร็จจากตกลงกันเอง)

หมวด ๕

วิธีจัดการ เก็บภาษีซ้อน

ข้อ ๒๓ ก.

วิธียกเว้น

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง ได้รับเงินไค้หรือ เป็นเจ้าของทุนนั้น ตามที่บังคับไว้ในความตกลงนี้ ให้เก็บภาษีไค้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกัฐหนึ่ง ส่วนรัฐแรก จะเก็บภาษีไค้ตามที่บังคับไว้ในวรรค ๒ และ ๓ ยกเว้นไว้แต่เงินไค้และทุน เช่นว่านั้น จะมาจากภาษี
๒. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง ได้รับเงินไค้ใน ตามที่บังคับไว้ในข้อ ๑๐ และ ๑๑ ให้เก็บภาษีไค้ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง ส่วนรัฐแรกจะยอมให้หักจากภาษี เงินไค้ของผู้มีถิ่นที่อยู่นั้น เป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่จ่ายในรัฐอีกัฐหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การหัก เช่นว่านั้นจะไม่เกินส่วนของภาษีนั้น ที่ได้เสียภาษีไค้ก่อนที่จะมีการหักให้ ซึ่ง เนื่องมาจากข้อความ เช่นว่านั้นของ เงินไค้ที่ไค้ได้รับจากรัฐอีกัฐหนึ่ง
๓. ในกรณีที่ตามบทบังคับใด ๆ ในความตกลงนี้ เงินไค้ที่ไค้ได้รับหรือ เจ้าของทุนเป็นผู้ มีถิ่นที่อยู่คนหนึ่งของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง ไค้รับยกเว้นจากภาษีในรัฐนั้น รัฐ เช่นว่านั้น อาจจะคำนวณถึงจำนวนภาษีจาก เงินไค้หรือจากทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่ เช่นว่านั้น เพื่อจะยกเว้น การ เก็บภาษีจาก เงินไค้หรือทุนนั้น

ข้อ ๒๓ ข.

วิธีเครดิต

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง ได้รับเงินไค้หรือทุน เช่นว่านั้น ตามที่ บังคับไว้ในความตกลงนี้ ให้เก็บภาษีไค้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกัฐหนึ่ง ส่วนรัฐแรกจะเก็บ ภาษีไค้ตาม

- ก. จำนวนที่หักจากภาษีที่เก็บจาก เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ นั้น ซึ่งมีจำนวน เท่ากับภาษี เงินได้ที่จ่ายในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
- ข. จำนวนที่หักจากภาษีที่เก็บจากทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่ นั้น ซึ่งมีจำนวน เท่ากับ ภาษีที่จ่ายในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

อย่างไรก็ตาม การหักเช่นว่านั้นจะไม่เกินส่วนของภาษี เงินได้หรือภาษีที่ ผู้เสียภาษีไปก่อนที่จะมีการหักให้ ซึ่ง เนื่องมาจากในกรณีนี้ ภาษี เงินได้หรือภาษีที่ ผู้เสียภาษี อาจจะได้รับในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ในกรณีที่ตามที่บังคับไว้ในความตกลงนี้ เงินได้ที่ได้รับหรือทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่ ของ รัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ได้รับยกเว้นจากภาษีในรัฐนั้น รัฐเช่นว่านั้น อาจจะสามารถ ถึง จำนวนภาษีจาก เงินได้หรือจากทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่ เช่นว่านั้น เพื่อ ยกเว้นการ เก็บภาษี จากเงินได้หรือทุนนั้น

หมวด ๒

บทพิเศษ

ข้อ ๒๔

การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. ประชาชนของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีก รัฐหนึ่ง ให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนด กฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น นอกเหนือ ไปจากหรือ เป็นการระหนักกว่าการ เก็บภาษีอากร และข้อกำหนด กฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประชาชนของอีก รัฐหนึ่งนั้น ถูกหรืออาจถูกบังคับให้ เสียหรือให้ปฏิบัติ ตามในพฤติการณ์เดียวกัน แม้จะมีบทของข้อ ๑ อยู่ บทนี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้ซึ่ง ไม่มีถิ่นที่อยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐด้วย
๒. คำว่า "ประชาชน" หมายความว่า
- ก. บุคคลธรรมดาที่ มีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง

ข. นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน และสมาคมตั้งปวงที่ได้สถานะสภาพดังกล่าวตาม
กฎหมายที่ใช้อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

๓. บุคคลที่ไม่มีรัฐ ซึ่งมิดินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอื่น ๆ
ให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือปฏิบัติตามที่กำหนดหรือกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการนั้น
อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือ เป็นภาระหนักกว่าภาษีอากร และข้อกำหนดกฎ เกณฑ์
ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคนชาติของรัฐที่คล้ายคลึงกัน ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติ
ตาม

๔. ภาษีอากรเก็บจากสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการ
อนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากร ที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้น ที่ประกอบ
กิจกรรมอย่างเดียวกัน บทนี้ มิให้แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด
ในอันที่จะให้ศาลหย่อน การผ่อนผัน และการหักลดส่วนบุคคล แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ
ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเก็บภาษีอากรตามสถานะของบุคคล หรือตามความรับผิดชอบ
ทางครอบครัว ซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน

๕. ยกเว้นในกรณีที่มีบทบังคับของวรรค ๑ ของข้อ ๔ วรรค ๒ ของข้อ ๑๑ หรือวรรค ๒
ของข้อ ๑๒ ที่ใช้บังคับ ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ หรือการชำระอื่น ๆ ที่จ่ายโดยวิสาหกิจหนึ่ง
ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์
ของการกำหนดภาษีอากรจากกำไรของวิสาหกิจ เช่นว่านั้น ซึ่งสามารถจะทราบได้โดย
พิจารณา เหตุผลภายใต้เงื่อนไขที่เหมือนกัน ถ้าได้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐแรก
ในตนเองเดียวกัน หนึ่งใด ๆ ของวิสาหกิจ ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งใช้ให้แก่ผู้มี
ถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ของการกำหนดภาษีอากรจาก
ทุนของวิสาหกิจ เช่นว่านั้น ซึ่งสามารถจะทราบได้โดยพิจารณา เหตุผลภายใต้เงื่อนไข
ที่เหมือนกัน ถ้าได้จ่ายตามสัญญาให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐแรกนั้น

๖. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคนเดียว
หรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมด หรือบางส่วนไม่ว่าโดยทางตรง
หรือทางอ้อม จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือปฏิบัติตามที่

ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจาก หรือ เป็นภาระหนักกว่าภาษีอากร และข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐแรกนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

๗. บทบังคับข้อนี้ แม้จะมีบทบังคับข้อ ๒ อยู่ ให้ใช้กับภาษีทุกชนิดและทุกลักษณะ

ข้อ ๒๕

วิธีการ เพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่บุคคลพิจารณา เห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งรัฐใด หรือ ทั้งสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้คนต้อง เสียภาษีอากร โดยไม่เป็นไปตามความตกลงนี้ ผู้นั้นอาจยื่น เรื่องราวของคนต่อ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งคนมีถิ่นที่อยู่ แม้จะมีทางแก้ไขตามกฎหมายแห่งชาติของรัฐเหล่านั้นอยู่แล้วก็ตาม หรือถ้าในกรณีของเขา นี้ดำเนินมาภายใต้วรรค ๑ ของข้อ ๒๔ ให้แก่รัฐผู้ทำสัญญานั้น ซึ่งเขา เป็นคนชาติ
๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้น ปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าคน ไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการ เก็บภาษีอื่นไม่เป็นไปตามความตกลงนี้ ความตกลงใด ๆ จะครอบคลุมไปอย่างทั่วถึง แม้ว่าจะมีเวลาจำกัดตามกฎหมายท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญาก็ตาม
๓. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ พยายามแก้ไขซึ่งข้อยุ่งยาก อันเกิดขึ้น เกี่ยวกับการใช้ความตกลงนี้โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าว ยังอาจหารือกัน เพื่อจัดการ เก็บภาษีซ้อน ในบรรดากรณีที่มีบัญญัติไว้ในความตกลงนี้
๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ อาจติดต่อกันโดยตรง เพื่อให้มีความตกลงตามความหมายแห่งวรรคก่อน ๆ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ โดยผ่านการหารือร่วมกัน กำหนดพิธีการ เงื่อนไข วิธี และ เทคนิคที่เหมาะสมสำหรับทั้งสองฝ่ายในการใช้วิธีการ เพื่อความตกลงร่วมกันตามที่ปรากฏในความ

ตกลงนี้ นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งอาจกำหนดพิธีการ
เงื่อนไข วิธีและเทคนิคที่เหมาะสมโดยฝ่ายเดียว เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก
แก่การกระทำแบบสองฝ่าย ตามที่กล่าวแล้วข้างต้นและแก่การใช้วิธีการ เพื่อความ
ตกลงร่วมกัน

๕. ให้ใช้บังคับวิธีการ เพื่อความตกลงร่วมกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำตาม
ข้อ ๗, ๘, ๑๑, ๒๒ และ ๒๓ ด้วย

ข้อ ๒๖

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ แลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็น
แก่การปฏิบัติการตามความตกลงนี้ หรือตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญา เกี่ยวกับ
ภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้น เป็นไปตาม
ความตกลงนี้ การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศไม่ถูกจำกัดโดยบทของข้อ ๑ ข้อสนเทศใด ๆ
ที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ให้ถือ เป็นความลับโดยลักษณะเดียวกันกับข้อสนเทศ
ที่ใช้ภายในตามกฎหมายภายในของรัฐนั้น และมีใช้เปิดเผยแก่บุคคล หรือการเก็บภาษีอากร
การบังคับให้ เป็นไปตามกฎหมาย หรือการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือใน
ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินการอุทธรณ์ของภาษีที่อยู่ภายใต้ความตกลงนี้ บุคคลหรือ
เจ้าหน้าที่ใด ๆ จะใช้ข้อสนเทศ เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้เท่านั้น และจะไม่เปิดเผย
ข้อสนเทศต่อสาธารณชนในการดำเนินการระบวนพิจารณาในศาลหรือการตัดสินเกี่ยวกับ
การพิจารณาตามกฎหมาย เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะขอความเห็น
พัฒนา เงื่อนไข วิธีการและเทคนิคในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศที่จะ
จัดทำขึ้น รวมทั้งซึ่งจะมีการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศในการยกเว้นภาษี

๒. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความบทของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับ รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด ให้

- ก. ดำเนินมาตรการด้านบริหาร โดยขัดกับกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติด้านบริหารของรัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- ข. ให้รายละเอียดอันมีอาจจัดหาได้ ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหาร ตามปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- ค. ให้ข้อสนเทศ ซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า หรือธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า หรือข้อสนเทศซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดกับความสงบเรียบร้อย

ข้อ ๒๗

เจ้าหน้าที่ทางการทูต ตัวแทน และกงสุล

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้ กระทบต่อ เอกสิทธิทางการรักษาของ เจ้าหน้าที่การทูต ตัวแทน หรือกงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือ ความบทแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

หมวด ๘

บทสุดท้าย

ข้อ ๒๘

การเริ่มใช้บังคับ

๑. ความตกลงนี้ จะต้องได้รับการให้สัตยาบันและสัตยาบันสาร จะต้องถูกแลกเปลี่ยน
.....ทันทีที่เป็นไปได้

๒. ความตกลงนี้จะเริ่มใช้บังคับ เมื่อมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้ว และบทของความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ

ก. (ในรัฐ ก.) .....

ข. (ในรัฐ ข.) .....

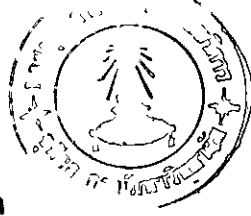
ข้อ ๒๘
การเลิกใช้

ความตกลงนี้ จะคงใช้บังคับจนกว่ารัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เลิกใช้ รัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่งรัฐใดอาจ เลิกความตกลงนี้โดยทางการทูต โดยให้กำบอกลงกล่าวการเลิกใช้
อย่างน้อย ๖ เดือน ก่อนวันสุดท้ายของปีปฏิทิน ภายหลังจากปี .....

ก. (ในรัฐ ก.) .....

ข. (ในรัฐ ข.) .....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๐๘

ประวัติการศึกษา

นายกฤษศิลป์ กนกนาก เกิดวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่จังหวัด สุรินทร์ สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) ได้รับเกียรตินิยมอันดับสอง จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา ๒๕๑๘ และสำเร็จ การศึกษา เป็นเนติบัณฑิตไทย (น.บ.ท.) จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่ง เนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ ๓๑ ประจำปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ อดีตเคยเป็น อาจารย์สอนวิชากฎหมายที่คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ปัจจุบัน เป็นทนายความแห่งสำนักกฎหมาย บริษัท เบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย